

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ



**матеріали
науково-практичних конференцій
здобувачів вищої освіти
за результатами проходження
виробничих та технологічних практик**

**«Сучасний стан і перспективи
вдосконалення практичної підготовки
здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів»**

Випуск 10

Полтава – 2021

Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів: Збірник доповідей науково-практичних конференцій студентів за результатами проходження виробничих та технологічних практик по спеціальностях, випуск 10, 2021 р. Полтава : ПДАА, 2021. 88 с.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету обліку та фінансів від 22 лютого 2021 р., протокол № 7.

Редакційна колегія:

Дорогань-Писаренко Людмила – декан факультету обліку та фінансів;

Безкровний Олександр – заступник декана факультету обліку та фінансів;

Дугар Тетяна, Мокієнко Тетяна – координатори практичної підготовки по кафедрі бухгалтерського обліку та економічного контролю;

Краснікова Оксана – координатор практичної підготовки по кафедрі фінансів, банківської справи та страхування;

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на науково-практичних конференціях студентів за результатами технологічних практик по напрямках підготовки «Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів». У публікаціях висвітлено досвід практичної роботи суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема аграрних підприємств, бюджетних закладів, фінансово-кредитних установ, банків, страхових компаній тощо залежно тематичної спрямованості та видів виробничих практик, які проходять здобувачів вищої освіти за освітньо-професійними програмами: облік і оподаткування, фінанси, банківська справа та страхування першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів.

ШАХОВА Ірина, освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування, СВО «Бакалавр»

КРАСНІКОВА Оксана, к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

НЕОБХІДНІСТЬ ТА НАПРЯМКИ РЕФОРМУВАННЯ ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Економічний розвиток країни залежить від досягнутого нею рівня і якості життя населення, адже будь-яка держава має створювати сприятливі умови для повноцінного життя людей [1]. Сучасний розвиток ринкових відносин і євроінтеграційних процесів в Україні викликають нагальну необхідність реформування пенсійної системи, яка передбачає надійний соціальний захист населення та належне пенсійне забезпечення. Сьогоднішній стан пенсійної системи можна вважати кризовим: пенсія не убезпечує від бідності; значна тінізація доходів населення; система є соціально несправедливою; Пенсійний фонд України продовжує отримувати значні дотації з бюджету. Для перебудови вітчизняної пенсійної системи необхідно реформувати солідарну систему, створити накопичувальну та сприяти розвитку добровільного пенсійного забезпечення.

Історичні дослідження свідчать, що першим офіційно ввів солідарну державну пенсію для всіх працюючих в 1889 р. Отто фон Бісмарк, канцлер Німеччини. 20 років потому естафета була підхоплена Великобританією та Австралією, а Сполучені Штати Америки прийшли до державної пенсійної системи в 30-ті роки XX століття. СРСР надав народу право на пенсію за віком лише в 1956 р. Солідарна пенсійна система дісталася Україні у спадок.

Солідарна система спирається на принцип солідарності поколінь - коли працюючі оплачують пенсію сьогоднішнім пенсіонерам. Гроші рухаються від молодших до старших, тому ця пенсійна система і називається «солідарною».

Так, на жаль, геніальна система Бісмарка безповоротно застаріла, вона більше не відповідає демографічним та економічним реаліям. Рівень життя за останні століття істотно збільшився, що призвело до зростання тривалості життя. При цьому, сімейні підвалини також були схильні до змін - сім'ї з великою кількістю дітей вже велика рідкість. У результаті зростання тривалості життя і зниження народжуваності призвело до старіння населення, що в свою чергу викликало дисбаланс солідарної системи пенсійного забезпечення. В сучасних умовах нестабільної економіки багато працездатного населення виїжджає на заробітки за кордон. Відбувається відплив робочої сили. Працюючі вже не можуть утримувати зростаючу кількість пенсіонерів. Неприятлива демографічна ситуація в державі в комплексі з соціальними, економічними та політичними ризиками остаточно підтвердили невідповідність розподільчої пенсійної системи цим вимогам та засвідчили необхідність пошуку нових інститутів соціального захисту громадян [2].

Важливою проблемою на сьогоднішній день залишається збалансування Пенсійного фонду України. Останні роки обсяг видатків Пенсійного фонду перевищує обсяг доходів, тобто існує бюджетний дефіцит. Все це вказує на не-

спроможність солідарної системи пенсійного забезпечення та викликає необхідність запровадження накопичувальної системи пенсійного забезпечення.

Список використаних джерел:

1. Краснікова О. М. Аналіз рівня життя населення України в сучасних умовах. Актуальні проблеми економіки та менеджменту: збірник матеріалів V Міжнародної науково-практичної конференції. *Східноукраїнський інститут економіки та управління*. Запоріжжя: ГО «СІЕУ», 2019. С. 68-70.

Кириленко О. П. Розвиток державного пенсійного страхування в умовах пенсійної реформи: [монографія] / О.П. Кириленко, Б.С. Малиняк, О.В. Петрушка та ін.: за ред. О.П. Кириленко, Б.С. Малиняка. Тернопіль: ТНЕУ, 2013. 350 с.

ШОСТАК Артур, освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування, СВО «Магістр»

ВОВЧЕНКО Валерія, освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування, СВО «Магістр»

БЕЗКРОВНИЙ Олександр, к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

СУТНІСТЬ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ТА ЇХ СКЛАД, ЯК ЕЛЕМЕНТУ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ

Процес виробництва здійснюється за умови поєднання робочої сили і засобів виробництва, які складаються із засобів праці та предметів праці. Разом у сукупності вони становлять виробничі засоби підприємства, які поділяються на основні та оборотні.

В економічній теорії замість терміну „необоротні активи” використовується категорія „основний капітал”, оскільки поняття активу тут взагалі не використовується. Під основним капіталом розуміється частина продуктивного капіталу у формі засобів праці, що функціонує у виробничому процесі протягом багатьох кругооборотів, яка частково, в міру зношування, переносять свою вартість на новостворений продукт, відтворюючись через кілька виробничих циклів [6].

Це визначення, на наш погляд, не є коректним, оскільки не відповідає сучасним економічним реаліям через те, що тут враховані тільки матеріальні економічні ресурси у формі основних засобів. Натомість у цю категорію треба також враховувати і нематеріальні ресурси, а також й довгострокові фінансові інвестиції.

Першим, хто ввів поняття поділу капіталу на основний та оборотний незалежно від сфери його галузевого використання, а також показав різницю у співвідношенні між цими частинами залежно від галузі економіки, був Адам Сміт. Він розглядав основний капітал як частину капіталу, яка не вступає в оборот і приносить прибуток у сфері виробництва [1].

Інший видатний представник класичної школи економіки, Давід Рікардо, як зауважує дослідник його праць О. Борисюк, зазначав, що залежно від того як